

[C. J. F. Sven.]

ikke dør, Tabene lides; det er ikke dør, Risikoen er. Nej, Risikoen er, at man anbringer Pengene forkert; og det kan Bankerne gøre, enten de har en Aktiekapital paa 400 000 eller paa 200 000 Kr.

Dernæst har man af Nyheder dette, at der indføres et Banknævn. Hvad Banknævnet egentlig skal gøre, er lidt dunkelt. Den højtærede Minister anstrengte sig i sin Forelæggelsestale for at forklare, hvad det skulde gøre; men af egentlig praktiske Ting kunde han ikke nævne andre end denne, at det skulde være med til at affatte et fælles Regnskabsskema for Bankerne. Jeg synes, det er en noget lille Opgave for dette Banknævn. Jeg tror, det kan have sin Betydning, at der sidder et saadant Banknævn; i hvert Tilfælde vil det kunne have den Betydning i visse Tilfælde at kunne aflaste Bankinspektørens Ansvar, samtidig med, at det maaske kan tilføre Bankinspektøren den rent faglige Indsigt, som han jo desværre efter den Udvikling, vi er kommet ind paa, i nogen Grad maa befrygtes at ville savne, baade nu og i Fremtiden.

Da man i sin Tid gik til at indføre Bankinspektoratet, var det Tanken, at denne Stilling skulde holdes udenfor Karrieren i Departementet. Tanken var den, at man skulde have en Mand, der i Kraft af sin Uddannelse netop forenede i sig alle Muligheder for paa en rimelig Maade at kunne skønne i de rent praktiske Spørgsmaal, som Gang paa Gang vil melde sig for Bankinspektøren. Ved de første Besættelser af Bankinspektør-embedet søgte man ogsaa at følge den Linie; men efter Bankinspektør Halds Afgang forandrede man fuldstændig denne Regel; man gik over til at lade Departementskarrieren være afgørende, og dette synes jeg er fuldkommen urimeligt.

Man kan være en udmærket Embedsmand og en meget daarlig Bankinspektør; man kan i høj Grad savne de specielle Egenskaber, som netop udkræves for at være Bankinspektør, selv om man har været en aldeles glimrende Embedsmand. Det er ogsaa igennem selve Lønningsbestemmelsen accentueret, at man her fra Statens Side — eller det er jo i Virkeligheden fra Bankernes Side, da det er dem, der til syvende og sidst maa betale — havde den Opfattelse, at denne Mand skulde være noget ganske særligt, idet man i selve Bankloven, saaledes som den nu gælder, har fastsat, at hans Løn er 18 000 Kr., samtidig med, at man forbyder ham alle private Erhverv.

I det foreliggende Banklovforslag er de 18 000 Kr. strøget. Jeg ved ikke, hvad

Meningen er, om han ikke fortsat skal have denne Løn. Jeg synes i og for sig, at det var rart, om det stadig væk i selve Loven var markeret, at denne Mand i Kraft af den Gage, han havde, skulde staa fuldstændig frit og uafhængigt.

Jeg beklager altsaa den Udvikling, der er sket; og jeg tvivler jo ikke om, at efter at man først er kommet ind paa den, vil dette Embede nu glide ind som et fast Led i Karrieren. (*Hans Nielsen*: Naah!). Ja, man kan jo, som det ærede Medlem, nære større eller mindre Forhaabninger. Jeg ser nu ikke saa lyst paa det. Jeg tror sikkert, at naar først Embedsmændene — og det er jo forstaaeligt, det er ikke til at undre sig over — har faaet fat i denne Avancementsmulighed, hvorfor skulde de saa ikke gøre alt, hvad de formaar, for at beholde den!

Men det vil være til Skade for selve Institutionen, fordi vedkommende efter sin Uddannelse i et Ministerium ikke har Mulighed for at være i Besiddelse af de Evner, som maa udkræves til denne høje og ansvarsfulde Post. Derfor kan det have sin Betydning, at han ved Siden af sig har dette i egentligste Forstand sagkyndige raadgivende Nævn. Om det saa faar nogen større Betydning, vil jo afhænge i høj Grad, ikke blot af den Maade, hvorpaa Nævnet bliver sammensat, af de Mænd, der kommer ind i det, men ogsaa af, om Bankinspektøren vil forstaa at bruge dette Banknævn.

Der er her i Dag talt meget om Faren ved store Engagementer, og om hvorledes man i Lovforslaget søger at dæmpe op for Farerne i saa Henseende. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen oplæste en hel Række Tilfælde fra et Bilag, der følger Lovforslaget, i hvilket Bilag er opgjort for en Række store Engagements Vedkommende, hvorvidt de har medført Tab eller ikke. Der er i alt nævnt 108 Tilfælde. Til Beroligelse skal jeg dog straks gøre opmærksom paa, at af disse 108 Tilfælde med betydelige Engagementer, Engagementer, som har andraget over 35 pCt. af de paagældende Bankers Egenkapital, er dog de 54, altsaa Halvdelen, fuldt ud i Orden, saaledes at man nu heller ikke paa Forhaand maa lade sig skræmme, fordi Engagementerne er store.

Jeg synes, man er noget tilbøjelig til at overse, at det endelig ikke er Engagementets Størrelse, men Sikkerheden, der er det afgørende; og der kan jo være mange Tilfælde, hvor et stort Engagement — saaledes som det gentagne Gange er nævnt — med et Selskab med solidarisk ansvarlige Medlemmer, med Kommuner og lignende er fuldt berettiget. Til syvende og sidst maa